

Foto John Johansson

En brittisk studie visar att kubanska medborgare är mycket lyckligare än USA-medborgare. Alla världens länder har analyserats i "Happy Planet Index"

Högt lyckoindex

Pascual Serrano

Den Londonbaserade stiftelsen "The New Economic Foundation" (NEF) presenterade 4 juli det så kallade "Happy Planet Index" - Lyckliga planetindexet (PEI) - som visar indikatorer på mänsklig välfärd som ett alternativ till traditionella utvecklingsmål.

Studien baseras på data från 143 länder med 99 procent av världens befolkning. Dess index grundar sig på tre parametrar: förväntad livslängd, tillfredsställelse med livet enligt medborgarna själva och det ekologiska fotavtryck som de sätter för att uppnå den levnadsstandard de betraktar som nödvändig för att vara lyckliga.

Enligt studien så uppnår inte något land i studien de tre nämnda målen, men skillnaderna mellan nationerna visar att det är möjligt att leva ett långt och lyckligt liv med mycket mindre ekologiskt avtryck än det som folk i de högkonsumerande länderna avger.

För många i Väst har kampen för att öka inkomsterna skett på bekostnad av vårt sociala kapital och vår mentala hälsa. Utmaningen för Väst, säger rapporten, är inte att fortsätta öka inkomsterna utan att försäkra oss om ett meningsfullt liv och starka sociala band. Det innebär

för det mesta att minska den starka inriktningen på ökad konsumtion och istället avsätta mer tid för andra intressen. Det visar sig att det är möjligt att uppnå ett mycket tillfredsställande liv utan att det kostar en massa pengar.

Studien ger en vetenskaplig grund för tanken att "pengar gör dig inte lycklig", speciellt när de fördelas på ett ojämnt sätt. Rika länder är inte de lyckligaste och enligt studien är Latinamerika den del av världen som både sätter minst ekologiskt fotavtryck och är lyckligast. Listan innehåller många överraskningar. En är att USA rankas på plats nummer 114, medan Kuba hamnar på plats 7.

Kanske är de olika syn på livet som förklarar de avgrunds djupa skillnaderna mellan den höga graden av lycka på Kuba och den mycket lägre nivån i USA. Ett långt och lyckligt liv kan uppnås med mycket lägre resursförbrukning. Till exempel lever invånarna i Nederländerna i genomsnitt ett år längre än i USA och är lika tillfredsställda med sina liv, men det ekologiska fotavtrycket per capita är mindre än hälften så stort i Nederländerna som i USA. Medborgare i Costa Rica lever också lite längre än US-amerikaner samtidigt som välbefinnandet är högre och ekologiska fotavtrycket bara är en fjärdedel av USA:s.

Naturligtvis ställer en del då frågan: Om kubanerna är så lyckliga, varför vill så många utvandra till USA och inte tvärtom? För det första är det inte sant att de flesta kubaner vill leva i USA, det är en propagandalögn. För det andra säger den brittiska studien självklart inte att alla kubaner är lyckliga eller att inga vill utvandra till USA. Men som den franske forskaren Salim Lamrani funnit i statistiken från USA:s migrationsbyrå så utvandrade många fler kubaner till USA före revolutionen än nu, liksom att numera flyttar förhållandevis fler från länder som Kanada, Mexiko, Jamaika till USA, än från Kuba.

Många USA-medborgare har också den föreställningen, att även om de inte är lyckliga, så kan de bli det, påverkade av den fantastiska propagandan för "The American Dream", att de lägre klasserna också kan bli rika och leva i överflöd, att de lever i möjligheternas land. Men statistiken visar att de flesta som regel slutar sitt liv i samma klass som sina föräldrar.

Den "amerikanska drömmen" förlamar US-amerikanerna och hindrar dem från att söka framtiden någon annan stans. Som Nic Marcs - skaparen av NEFs Välfärdscentrum - sagt:

När världen står inför tredubbla kriser: en djup finansiell kris, accelererande klimatförändring och kommande oljebrist, behöver vi desperat en ny kompass. Att följa sirenernas sång om ekonomisk tillväxt har bara gett marginella fördelar till världens fattigaste medan det har underminerat grunden för deras uppehälle. Dessutom har det inte på något märkbart sätt utvecklat välbefinnandet hos dem som redan var rika, eller ens försäkrat dem ekonomisk stabilitet. Nu måste vi använda "Happy Planet Index" för att bryta förtrollningen och dra upp linjerna för en ny kurs med högt välbefinnande i en ekonomi med låg fossilförbrukning innan vår högkonsumerande livstil sänker oss i en oåterkallelig klimatförändrings kaos.

översättning Anders Fraurud

www.neweconomics.org/gen/happyplanetindexo40709.aspx